

PR „Mala mlekara Ćuk“ iz Banatskog Karađorđeva produkt je višegodišnje porodične prakse u stočarstvu i ratarstvu. Izrasla iz poljoprivrednog gazdinstva „Milan Ćuk“, osnovanog 2009. sa zaokruženom proizvodnjom i osnovnom delatnošću pored kozarstva i ratarstva, od 2019. prerasta u PR „Mala mlekara Ćuk“ i sa oca prelazi na čerku Milenu, koja se bavi preradom kravlje mleka, otkupljenog od proverenih seljana, i proizvodnjom širokog assortimenta kvalitetnih, ručno rađenih sreva.

- Naša „Mala mlekara“ osnovana je pre tri godine registrovana na ime moje čerke Milene koja je preuzela proizvodnju, a ja sam ostao da joj pomognem dok ne postignemo nivo koji smo zacrtali - kaže gospodin Ćuk.

Proizvodnju visokokvalitetnog proizvoda nije lako dostići, još teže održati, posebno u vreme vanrednih prilika i kada pomoć državnih organa izostane. Prodaja „Ćuk“ sreva je bila i do 30% koncentrisana na sajmove, noćne bazare... Izolacija usled opšte poznatih okolnosti dovela je do zatišja, a prodaja preko velikih sistema je, zbog poznatih razloga vezanih za papirologiju i ograničene količine robe, teško ostvarljiva.

Gospodin Ćuk kaže da je borba sa crnim tržištem i uvozom kojekakvih sreva, daleko lošijih od domaćih, neizvesna i nepotrebna. Pitanje je koliko je bio neophodan uvoz velike količine tvrdih sreva iz Italije po neverovatnim cenama, na koje proizvođači nisu mogli da utiču, ali koja je sigurno izvršila ogroman negativan uticaj na prodaju domaćih?

Ovaj iskusni poljoprivrednik sluti da će osim u prodaji, uskoro nastati problem i u nabavci mleka, jer se „proizvodnja mleka smatra najsloženijim proizvodom u poljoprivredi a posao koji se odnosi na mlečno stočarstvo teži nego u rudarstvu“ i podrazumeva 365 dana rada sa subvencijama od sedam dinara poslednjih osam godina. Praksa zapadnoevropskih zemalja u kojima nema nikakvih subvencija, ali „ima poljoprivrednici imaju zemlje koliko hoće i na tu zemlju dobijaju velike podsticaje“ daleko je delotvornija. Zbog nerantabilnosti proizvodnje sve više je onih koji napuštaju ovaj posao.

- Naše gazdinstvo ima i farmu koza. Od mojih kolega kozara, ja sam jedan od retkih koji se zadržao na tom poslu već 16 godina i svake godine nas je sve manje. Isti slučaj je i u mlečnom govedarstvu. Ljudi više nemaju motiv da rade, zarade gotovo da i nema, i krajnje je vreme da država nešto preduzme kako bi zadržala ljude u stočarstvu. Ako ne bude mleka džabe mlekara. O domaćoj proizvodnji sira moći ćemo samo da maštamo - zaključio je Milan Ćuk.

Veliko pitanje je da li će, i ko će nastaviti proizvodnju mleka, koja je, između ostalog, doživela pad potražnje u uslovima pandemije, a potom i rastom cena stočne hrane. Realno je

postaviti pitanje, ne kolika će na tržištu biti cena mleka, odnosno sireva domaće proizvodnje, već da li će ih uošteti biti?

www.topsrbija.com